ψεν ἀμέσως εἰς τοὺς Ἀγῶνας. Ἔλαβε μέρος εἰς ὅλους τοὺς Πανελληνίους, Πανιωνίους καὶ Παναιγυπτίους ἀγῶνας, τυχὼν πρώτων βραβείων εἰς τὸ ἅλμα εἰς ὕψος καὶ εἰς τὸ ἅλμα εἰς μῆκος, ἀποκομίζων ἑκάστοτε σωρείαν ὅλων ἐπάθλων, κοτίνων καὶ καλλιτεχνικῶν ἀντικειμένων. Εἰς τοὺς Διεθνεῖς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας τοῦ Λονδίνου ἦλθε δεύτερος εἰς τὸ ἅλμα ἐλάχιστα μόλις ὑπολειφθεὶς τοῦ παγκοσμίου φήμης πρωταθλητοῦ ἀμερικανοῦ Γιοῦρι. Εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς τῆς Στοκχόλμης ἦλθε πρῶτος ἀνακηρυχθεὶς *παγκόσμιος Ὀλυμπιονίκης* ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας μυριάδων θεατῶν, λαβὼν δὲ καὶ ἄλλα δεύτερα βραβεῖα. Ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας προσελήφθη ὡς ὑπάλληλος εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν Τράπεζαν. Κατὰ τὸν πρῶτον πόλεμον τοῦ 1912 ὑπηρέτει ὡς λοχίας, προσβληθεὶς δὲ ὑπὸ μηνιγγίτιδος ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 25 μόλις ἐτῶν.

Ὁ Τσικληθήρας διεκρίνετο οὐ μόνον εἰς τὰ ἅλματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἦτο πρωταθλητής, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πάλην, ἀκόντιον καὶ πένταθλον.

Ο ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ

Ἔφηβε *ὡραῖε κι' ἀντάξιε στὴ Πραξιτέλεια σμίλη,*
ποῦ τὴν Ἑλλάδα ἐδόξασες παντοῦ 'ς ὅλη τὴ γῆ,
μιᾶς ἄλλης ἄλκιμης γενηᾶς ἐὺ ἤσουν χαραυγὴ
καὶ τοῦ Ναοῦ τῆς Νίκης μας ἡ πιὸ μεγάλη στήλη.

*Σὰν ἔκλεινες καμμιὰ φορὰ στὸ μάθημα τὰ χείλη,**
ἐγὼ δὲν ἀπελπίστηκα 'ς ἐκείνη τὴ σιγή,
κ' ἐμάντευα, πῶς κάπου ἀλλοῦ τὸ μέλλον σε ὁδηγεῖ,
ὦ μαθητά, κι' ἄλλη Θεὰ πῶς στὴ ψυχή σου ὡμίλει.

Καὶ πέθανες μὲ τὴ στολὴ τὴν τίμια στὸ κορμί σου,
ποῦ μόνο ὁ Χάρος νίκησεν, Ὀλύμπιε Νικητή,
ποῦ ὅλος ὁ κόσμος θαύμαζε τὴ φτερωτὴ ὁρμή σου.

Στὸ χῶμα, ποῦ δὲν ἔνοιωθε τὸ ἀνάλαφρό σου βῆμα,
ὅσα παιδιὰ κι' ἂν ἔκλαψε ἡ Μάννα ἡ λατρευτή,
καὶ δάκρυα καὶ δαφνόκλαρα θὰ σοῦ σκορπάει στὸ μνῆμα!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ

* Ὁ ἀλησμόνητος Τσικληθήρας ὑπῆρξεν μαθητὴς τοῦ ποιητοῦ, ὅταν ἐσπούδαζεν εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Ἀκαδημίαν Ρουσοπούλου.